

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for AMERICAN AKITA

Versjon 1

Gyldig t.o.m. 01.07.2020

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innholdsfortegnelse

Innledning	3
Rasens historie; bakgrunn og utvikling	3
Overordnet mål for rasen	6
Rasens populasjon	7
Populasjonsstørrelse	7
Gjennomsnittlig kullstørrelse	8
Effektiv populasjonsstørrelse	8
Innavlsgrad	8
Bruk av avlsdyr	8
Innhenting av avlsmateriale fra andre land	9
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	9
Prioritering og strategi for å nå målene	9
Helse	10
Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen	10
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter	10
Forekomst av reproduksjonsproblemer	12
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	12
Prioritering og strategi for å nå målene	12
Mentalitet og bruksegenskaper	13
Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester	13
Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden	13
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	13
Prioritering og strategi for å nå målene	13
Atferd	14
Atferdsproblemer/Adferd	14
Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål	14
Prioritering og strategi for å nå målene	14
Eksteriør	15
Eksteriørbedømmelser	15
.....	15
Beskrivelse av kortsiktig og langsiktige mål	18
Prioritering og strategi for å nå målene	18
Oppsummering	18
Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål	18
Plan for videre arbeid i klubben	18

Innledning

Norsk American Akita Klubb (NAAK) er ansvarlig for rasen i Norge og er dermed ansvarlig for utformingen av RAS. RAS er et levende dokument å skal årlig evalueres og revideres hvert 5 år. RAS er NAAK sitt strategidokument for klubbens avlsarbeide. Det er ment som et verktøy til rasens oppdrettere i deres avlarbeid. RAS skal bidra til tydelige definisjoner av NAAK sine mål for hundavl i fremtiden og et godt verktøy.

RAS komiteen har bestått av Friedrich Birkmar, Mayn Bråten, John Aa Tjøtta og Lisa Johansen.

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Introduksjon

Akitaen har sin opprinnelse nord i Japan, hvor den ble brukt til bjørnejakt og som kamphund. Rasen var også tidligere vakthunder for de kongelige og er fortsatt i dag et symbol på god helse og velstand. I Japan beskrives hundene også som en arbeidende rase, og Akita Inu ble erklært som nasjonalt symbol i landet i 1931.

Historien om hunden Hachiko er blitt en legende verden over. Hachiko var den lojale vennen til professor Eisaburo Uenos i mange år. Hver dag fulgte han sin matfar til toget og hver ettermiddag gikk han tilbake til stasjonen for å møte ham. I mai 1925 døde professoren på universitetet og kom derfor ikke hjem med toget den ettermiddagen. Hachiko ventet tålmodig, og hver dag i 9 år, frem til han selv døde, gikk han trofast til stasjonen og håpet at eieren skulle komme. Dette var så spesielt at hunden er blitt hedret med en statue på togstasjonen.

Den første Akitaen i USA var en gave til Ms. Hellen Keller fra den japanske staten i 1927 under en foredragsturné hun gjennomførte i Japan.

American Akita, historikk

Under første verdenskrig anså man det som uansvarlig å bruke mat til hundefôr i Japan, spesielt til så store hunder som Akitaene. Mange Akitaer ble konfiskert og drept, og pelsen ble brukt i soldatuniformer. Schæfere ble brukt aktivt i arbeid under krigen, det ble derfor gjort et unntak for å beholde dem. Mange blandet Akita med Schæfer for å kunne beholde genmaterialet men til slutt var renrasede Akitaer nesten utryddet i Japan.

I 1927 fikk den veletablerte klubben Akita-Inu Hozonkai ansvaret for å utvikle den japanske Akitaen i retning av en type Akita som opprinnelig hadde et mer orientalsk preg. Noen få hunder dannet grunnlaget for denne gjenoppbyggingen. Den viktigste blodlinjen i Japan ble ansett å komme fra den gamle jakttypen Matagi, som er høyt ansett blant japanske oppdrettere. I løpet av 1950 og -60-tallet økte antallet med flere tusen i landet.

I 1927 ble også den første Akitaen importert som selskapshund til USA av Helen Keller, som selv var født blind og døv. Men rasen utviklet seg ikke særlig i USA før etter andre verdenskrig, da amerikanske soldater tok med seg Akita-hunder hjem fra Japan. Disse hundene var tydelig blandet med Mastiff og Schæfer fra den såkalte Dewa-linjen, som japanerne ønsket å avle seg bort fra. De

store ørene og den lange kroppen kom fra Schæferne. Maske og pigment kom fra både Schæfer og Mastiff. Pinto kom i hovedsak fra St. Bernhard, som også er en rase som er blandet inn. Både før og etter krigen blandet man Akita med Mastiff og Tosa for å lage bedre kamphunder.

På grunn av at rasen ble gjenoppbygget og grunnet det spente forholdet mellom Japan og USA, var samarbeidet landene i mellom etter krigen minimalt. Japanerne ønsket rett og slett ikke å selge hunder av god kvalitet til USA. Med lite annet avlsmateriale ble derfor rasens utvikling i USA dominert av Dewa-linjen.

Nye regler

Den 13. juli 1955 fikk Akitaen for første gang lov av AKC (The American Kennel Club) til å konkurrere i "Miscellaneous class". Dette gjorde rasen mer synlig og interessen økte kraftig.

Tidlig på 1960-tallet ble den første Akita-spesialen arrangert sør i California, men allerede i 1956 ble en egen klubb dannet for rasen. Dette arbeidet resulterte til slutt i at The Akita Club Of America i 1972 ble offisiell AKC raseklubb for den Amerikanske Akitaen, og den kunne registreres offisielt i USA. Den første utstillingen etter at rasen ble registrert gikk av stabelen i Las Vegas den 8. april 1973. Dommer var Winifred Heckman, og det var 39 påmeldte hunder.

Import

Først i 1992 åpnet AKC for å registrere importerte Akitaer fra Japan i sine avlsbøker. Grunnen til at det tok så lang tid, var at den japanske kennelklubben ikke tidligere hadde vært anerkjent av AKC.

Import av japanske hunder resulterte i at noen oppdrettere begynte å avle på disse blodlinjene, de syntes de var eksotiske. Men på dette tidspunktet hadde rasen utviklet seg kraftig i to ulike retninger på grunn av de nesten 50 årene med separat oppdrett. Å blande hunder fra disse to typene ble både da, og blir fortsatt, ansett som oppdrett av blandingshunder hos majoriteten av Akita oppdrettere, men det forekommer, for Akitaen er fortsatt ikke formelt delt i to raser i USA.

Store utfordringer

Nå ble det mange utfordringer for dem som jobbet med rasen i hele verden, spesielt dommere og oppdrettere. De fleste Akitaene som var importert til Storbritannia og det øvrige Europa var av den amerikanske typen. De ble lagt merke til da de hadde stor fremgang i ringen, hvilket irriterte de japanske Akita-oppdrettene i Europa, som informerte hundemiljøet i Japan om situasjonen.

Alle rasestandarder i FCI-landene blir fulgt opp og kontrollert av opprinnelseslandet for den spesifikke rasen. Med Japan som medlem i FCI 1979, ble det sterke krav om å bedømme Akitaen etter den japanske standarden. Det tok ikke lang tid før det ble besluttet at Akita med sort maske og alle andre farger enn hvit, rød og tigret ikke kunne vinne førstepremie. Diskusjonen om en tydelig deling av de to retningene ble nå intensivert.

En vanskelig periode

1990-tallet ble en tøff periode for mange oppdrettere. Det ble vanskelig, eller nesten umulig, å stille ut. I noen tilfeller ble det også svært vanskelig å få registrert den amerikanske typen.

I 1996 arrangerte JKC (The Japanese Kennel Club) sammen med WUAC (World Union Akita Clubs) en konferanse i Tokyo hvor det ble besluttet at Akita og American Akita er to ulike raser som skal stilles ut separat og ikke krysses i avl.

På en konferanse som ble arrangert i Tyskland i 1998, ble et forslag om deling av rasene lagt frem for FCI. Forslaget ble enstemmig vedtatt. I år 2000 ble rasene så delt i den japanske Akita Inu i gruppe 5 og den amerikanske Akitaen i gruppe 2 med navnet «Great Japanese Dog». I 2005 fikk sistnevnte sitt endelige navn American Akita og ble plassert i gruppe 5 den også.

I The Akita Club of America strides det fortsatt om å dele rasen/e i to. De mest seriøse oppdretterne rendyrker den amerikanske Akitaen eller den japanske, men det forekommer blanderaser, såkalte «tweenies». Dette var og er fortsatt en stor utfordring for rasen i USA.

FCI har offisielt har gitt den amerikanske typen navnet American Akita, og den japanske Akita. Samtidig er Akita betegnelsen på American Akita i Storbritannia, New Zealand og Australia, mens FCIs Akita der kalles Japanese Akita. I USA og Canada går begge de to raseretningene OG kryssninger under betegnelsen Akita, og de vises i ringen som en rase med lik standard.

Europa

Når det gjelder American Akita er det med den, som for mange andre raser, oppdretterne i Storbritannia som har vært pionerene. På 1980 og -90-tallet var det noen entusiastiske oppdrettere som oppdaget og dedikerte seg til Akitaen. En av disse var Meg Purnell-Carpenter fra Overhills kennel, hun hadde lang erfaring med Schæferhunder. To andre var David og Jenny Killilea fra Redwitch kennel. De hadde lang erfaring med Rottweiler, Engelsk Bulldog og andre raser. Disse entusiastene ofret mye tid, kunnskap og økonomiske ressurser på import av Akitaer fra OBJs- og Goshens-kennelene i USA.

I 1987 ble The UK Akita Association grunnlagt og godkjent av The Kennel Club. Den første Certen ble utdelt på Crufts i 1990.

Gjennom god type- og linjeavl i Storbritannia og oppdretterne der som ble interessert i rasen på 90-tallet, er det ikke tvil om at Akitaens «hjemland» i Europa er Storbritannia. Fundamentet for rasen har utviklet seg til et flertall tydelige linjer i England, som senere har spredt seg rundt om i hele verden. Hundene i de dominerende kennelene i Europa i dag har en tydelig referanse til en engelsk linje.

Norge og Skandinavia

På grunn av all uroen rundt rasen innen FCI på 90-tallet, skjedde det lite med den Amerikanske Akitaens utvikling i Skandinavia i den perioden. Når rasen så ble delt i år 2000 henvendte de fleste oppdretterne seg til Storbritannia, hvor man hadde kunnet utvikle rasen meget målrettet. En annen grunn var selvfølgelig også den korte distansen dit.

Den norske Great Japanese Klubb (senere Norsk American Akita Klubb) ble stiftet av en gruppe norske oppdrettere og eiere av rasen i 2001.

Siden den gang har flere oppdrettere i Skandinavia drevet målrettet avl med godt fokus. De siste ti årene har man kunnet se meget gode raserepresentanter vinne stort på utstillinger i Norge og det øvrige Skandinavia.

Det norske klimaet og vår kjærlighet til natur og friluftsliv har gjort at rasen er en populær selskapshund her. I perioden 2000-2012 var snittet rundt 50 nye registrerte American Akita i Norge pr. år. Dette viser at rasen fortsatt er liten i Norge.

(Teksten på side 4-7 er lånt fra en utgivelse. Se siste siden under «kilder»)

Overordnet mål for rasen

NAAK ønsker at avlsarbeide i Norge skal fortsette å holde en høy standard, bevare rasens type og avle frem i samsvar med gjeldene rasestandard. Vi legger også fokus på bruken av rasetypisk konstruksjon, funksjonelt friske hunder som kan fungere til rasens bruksområder og i dagens samfunn med stor fokus på et godt og avbalansert gemytt.

Det er viktig å merke seg at avlen er oppdretters ansvar: NAAK vil ikke sette en rekke krav og begrensinger på oppdretterne, men håper at anbefalingene i dette dokumentet vil bli fulgt uten restriksjoner.

Rasens populasjon

Populasjonsstørrelse

American Akita er en liten rase i Norge, med 474 registrerte valper de siste 10 årene. Vi kan se en økning de siste årene i registrerte valper , med unntak av 2013. Men vi ser en nedgang i importerte hunder.

Antall registrerte hunder, kull og importer kan du se en oversikt på i påfølgende sider.

	Sverige	England	Nederland	Tsjekkia	Polen	Finland	Danmark	USA
2004	6							
2005	6	2						1
2006	5	2					1	
2007	5	1	1			2		
2008	7	4				1		1
2009	8	1				3	1	
2010	1				1	2	1	
2011	3							
2012	3			1				1
2013	3							
Sum	47	10	1	1	1	8	3	3

Registreringsår	Registreringstall	Antall Kull	Gj. Kullstørrelse
2004	31	6	5,1
2005	24	5	4,8
2006	30	7	4,2
2007	54	9	6
2008	45	8	5,6
2009	52	11	4,7
2010	60	11	5,4
2011	53	9	5,8
2012	80	14	5,7
2013	45	8	5,6

Gjennomsnittlig kullstørrelse

Det er siden 2004 og frem til 2013 registrert 88 kull i NKK. Av disse kan vi se en jevn god stabilitet i gjennomsnittet på rasens kullstørrelse(se egen tabell)

Effektiv populasjonsstørrelse

Effektiv populasjonsstørrelse, er bestemt av antall individer, av begge kjønn, som parrer seg og får avkom.

En ideell populasjon er en populasjon med like mange ynglende hanner og tisper. Vi ser statistikken på vår rase viser en balanse på ca. 40 / 50 (tisper / hanner) Hvor det optimale burde være 50/50.

Innavlsgrad

Fra 2004 – 2013 kan vi se vi har en høy innavls prosent på rasen, som også er økende mot 2013.

NKK's anbefalinger er å ikke ha høyere innavlsgrad enn 6,25% , gjennomsnittet på rasen bør ikke ligge på mer enn 2,5 %.

For å hindre at innavlsgraden øker utover et anbefalt nivå, bør vi prøve å øke det genetiske mangfoldet i rasen.

*antall kull uten innavl % 0 .av total kull det gjellende år. Eks 1 av 6 kull uten innavl år 2004

@ Antall kull med innavl under 5 % av total kull det gjellende år.

ÅR	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
%	6%	5,4%	3%	2,8%	3%	6,4%	6,5%	7%	6,4%	6,8%
*	1/6	1/5	3/7	2/9	3/8	2/11	4/11	2/9	3/14	3/8
@	3/6	3/5	4/7	7/9	7/8	7/11	6/11	4/9	5/14	5/8

Bruk av avlsdyr

Det er av stor betydning at rasens genetiske variasjon øker, for å få et så bredt avlsgrunnlag som mulig anbefales det at oppdrettere importerer hunder fra land utenfor Skandinavia og at bruken av avlshanner varierer.

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

Vi kan av oversikten av importere se at vi har hatt en nedgang de siste årene, hvorav 63, 5% er innhentet fra Sverige. Vi kan konkludere med at de fleste hunder innhentet fra Sverige er selskaphunder som ikke har gått videre i avl.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Kortsiktig mål:

Øke bredden i avlsbasen, oppfordre til bruk av ulike tisper/hannhunder. Vi anbefaler at oppdretter setter seg inn i rasen standard . Å søker kunnskap om hundenes opphav å generasjoner bakover. Frem til neste revidering av RAS (5 år) er det ønskelig at rasens gjennomsnittlig innavlsprosent ikke overstiger 5%.

Oppfordre oppdrettere til å møte opp på Europautstillingen 2015 og tilhørende rasespesial for å danne seg et så et bredere grunnlag på rasen.

Langsiktig mål:

Øke rasens genetiske variasjon med sunn mentalitet, eksteriør, god helse og funksjonelle egenskaper.

2025 er det et ønske at rasen har kommet til NKK's anbefalte gjennomsnitt innavlsgrad på 2, 5% i en 6 generasjons stamtavle.

Prioritering og strategi for å nå målene

Vi vil oppfordre oppdrettere til å se utviklingen av rasen utenfor Norden, oppsøke større arrangementer hvor rasen er godt representert . Dette for å gjenkjenne god kvalitet av rasen, å igjen øke sin egen kunnskap . Derifra kan man med større sannsynlighet importere gode representanter for rasen, øke rasens genetiske variasjon og bevare god kvalitet.

Med dette vil vi kunne klare å få innavlsgraden ned til et ønskelig tall på rasen.

Vi vil gi tilbud om oppdrettermøter.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

I følge forsikringsselskapenes statistikk ligger vi under en av de friskere rasene . DVS god helse på rasen generelt. (Dette kan være litt misvisende da American Akita og Akita ofte ligger under samme statistikk) Vi har dessverre lite statistikker å vise til frem til nå. Men vil etter neste revidering av RAS ha med resultater fra raseklubbens helseundersøkelse .

Denne statistikken er tatt ut ifra Dogweb. Fra 2004- 2013

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

American Akita er en frisk rase, å det er ingen sykdommer som utpeker seg merkbart . Men det er noen som opptrer hyppigere enn andre. Men slik vi ser det har vi en sunn og frisk rase uten de store problemer med sykdommer.

Det er vanskelig å komme med konkrete tall, da vi p.d.d ikke har gjennomført en nasjonal helseundersøkelse på rasen. En slik undersøkelse er nå på vei i samarbeid med NAAK og NVH. Ved revidering av RAS vil vi kanskje ha noe mer konkret data .

HD – Hofteledds dysplasi

En av de mest vanlige lidelsene å sjekke hunden for. NAAK har krav om at alle hunder som skal brukes i avl skal ha kjent HD-status. HD er ikke noe stort problem i Norge, men det dukker stadig opp noen tilfeller. Så man skal være obs.

Antall Avkom: 465	HD	HD %	AD	AD %
Totalt	204	44%	55	11%
FRI	171	83,8%	46	84%
SVAK	16	7,8%	6	10,9%
MIDDELS	17	8,3%	0	
STERK	0	0%	3	5,4%

AD – Albue

Få som sjekker AD. Av de som sjekker så er de fleste fri. RAS oppfordrer at flere sjekker AD på hundene sine.

Øyelidelser

Am Akitaen er skånet for mesteparten av øyelidelser. Men det forekommer noen tilfeller katarakt og entropium.

Entropium er innover rullet øyelokk, og skaper stor irritasjon på hundens øyne. Korrigeres ved et enkel snitt. Ektropium er utoverullet øyelokk og er ganske sjelden på Am Akita. Ved begge tilfeller så skal ikke disse hundene gå videre i avl.

Katarakt kan komme av mange ulike årsaker, og her må man i samråd med sin veterinær eller eksperter, avgjøre om den er av arvelig eller ikke. PRA forekom på rasen før i tiden, men det har ikke vært noe kjent PRA tilfelle etter rasedelingen i 2000. Hunder hvor man har kjent PRA hos søsken eller foreldre skal IKKE gå videre i avl.

Hudproblemer & allergi

Det finnes noen tilfeller av hudproblemer og allergi hos Am Akita. Det kan komme av alt ifra føring til husmidd.

Den skumleste varianten av hudproblemer som rasen sliter med er SA (Sebacious Adenitis) er en talgkjertelinfeksjon i huden som finnes hos en rekke raser som f.eks. Samojed, Akita, American Akita, Puddel, Lhasa Apso

Det kan være så lite utbredt på hunden at det kun forekommer på ører og hale, til at hel hunden blir angrepet.

SA er en genetisk betinget sykdom men hunder som har arveanlegget trenger ikke å utvikle sykdommen.

Det er heldigvis ikke en vanlig lidelse i rasen men lidelsen kan ikke helbredes men lindres når den først har utviklet seg. Hunder med denne lidelsen skal selvsagt ikke videre i avl, da den er arvelig. Man bør også være meget forsiktige med nære slektninger i videre avl.

Mageomdreining

Mageomdreining kan også forekomme. Dette betraktes ikke som en arvelig lidelse, ettersom den ikke følger visse familier. Den er isteden en lidelse med en viss rasedisposisjon, idet det ofte er raser med dype brystkasser som rammes.

Miltomdreining

Miltomdreining er ikke like vanlig som mageomdreining men livstruende for hunden. Når milten vrir seg stopper blodomløpet i organet som til slutt sprekker. Symptomene er de samme som mageomdreining men vanskeligere at se da ikke milten blir like stor som maven. Å fjerne milten er en risiko da den er det organ med mest blod, men en hund klarer seg like godt uten milt.

Forekomst av reproduksjonsproblemer

American Akita er en frisk rase, å vi har ingen reproduksjonsproblemer på rasen.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Kortsiktige Mål :

Helseundersøkelse vil bli satt i gang i samarbeid med NVH i løpet av høsten 2014. Vi vil forhåpentligvis få litt mer innblikk i helsen etter denne.

Fortsette å avl på sunne friske individer.

Langsiktig Mål :

RAS vil bruke svarene vi får i Helseundersøkelsen til å jobbe videre mot en sunn frisk rase.

Prioritering og strategi for å nå målene

Oppfordre om at alle gjennomfører helseundersøkelser slik at rasen får en bedre statistikk i fremtiden. Vi ønsker at alle hunder HD/AD og øyelyser før de brukes i avl. Større åpenhet blant oppdrettere og hundeeiere ønskes.

Klubben skal arrangere oppdretter møter hvor opplysning/foredrag om dette tema.

Mentalitet og bruksegenskaper

Jaktprøver, bruksprøver og mentaltester

American Akita er en utmerket jakt- og sporhund. Vi har ingen oversikt pr nå hvor mange American Akita som anvendes i jakt. Men rasen viser god jakt og sporlyst er tilbakemeldingene vi har fått fra anvender. Vi håper å komme med en oversikt til neste revidering av RAS.

Bruksprøver og mental tester har vi ikke kompetanse til å gjennomføre i regi av raseklubben.

Mentalitet og bruksegenskaper i forhold til rasestandarden

American Akita er en sindig , robust og svært modig hund med et selvstendig og stolt vesen. De skal være vennlig, våken, tillitsfull, verdig, rolig og modig.

Det ligger i rasen å varsle når det kommer fremmede og når noe ekstra skjer. Hunden skal imidlertid ikke fremstå som skarp i sin varsling.

Dette er også en føyelig, intelligent, modig og uredde rase som også gjør at den kan passe i ulike grener.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Både kortsiktige og langsiktige mål vil være å oppfordre eiere til å ta ulike jakt/bruksprøver.

Prioritering og strategi for å nå målene

Tilby kurs /infomøter for å få nye interessenter innenfor denne grenen. Raseklubben vil også føre topplister og æres bemerkelser til hunder som oppnår resultater på prøver å godkjenner seg til ulike grener godkjent av NKK.

Atferd

Atferdsproblemer/Adferd

American Akita er en vennlig snill rase som fungerer utmerket som familiehund. Vi syns temperamentet på rasen er stabilt, men vi kan i enkelte individer se noen som viser for sterk dominans og andre viser for stor grad av skyhet.

Dette kan fort bli et problem, derfor ønsker vi å fjerne slik uønsket adferd. Disse hundene vil bli utvist/diskvalifisert /0 på utstillinger om de viser aggressiv/skyhet overfor dommeren. Viser hunden slik oppførsel gjentatte ganger bør disse ikke gå videre i avl.

American Akita har som oftest et godt stabilt temperament. Den fungerer derfor godt som en kombinasjon av jakt og familiehund.

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Vi ønsker å fortsette å prioritere avlsdyr med god rasetypisk adferd. Rasen har hatt en god utvikling mentalt siden 2000.

Så kortsiktig og langsiktig mål vil være å fortsette denne gode utviklingen. Samt oppfordre til åpen og ærlighet blandt oppdrettere og eiere.

Prioritering og strategi for å nå målene

Vi vil på oppdrettermøter informere om betydelsen av godt gemytt og mentalitet. Gi kunnskap til oppdrettere for å øke ønsket adferd på rasen å gi best mulig oppfølging av valpen/valpekjøper. Oppdrettere bør deretter stille krav til sine valpekjøpere.

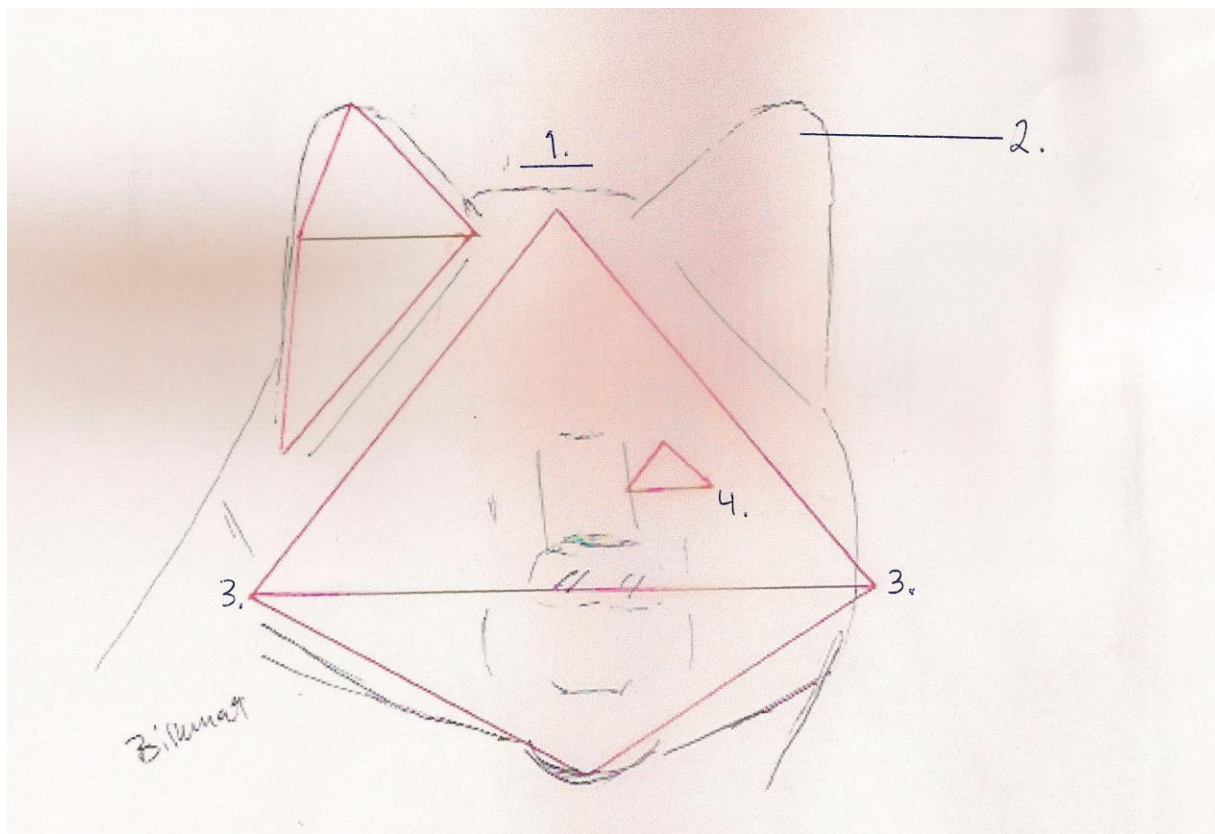
Eksteriør

Eksteriørbedømmelser

Generelt har vi en bra kvalitet på rasen i Norge. De beste gjør det også bra internasjonalt. Det er viktig å bruke utstilling som avlsverktøy. En dommers kritikk kan si litt om konstruksjon, funksjonalitet, sunnhet og ikke minst rasetypiske trekk.

Det er viktig at oppdrettere er tro mot typen som angis i standarden, mangler vi typen har vi heller ikke en American Akita.

American Akita – Viktige hode proporsjoner

Skallen er flat og bred mellom ørene.

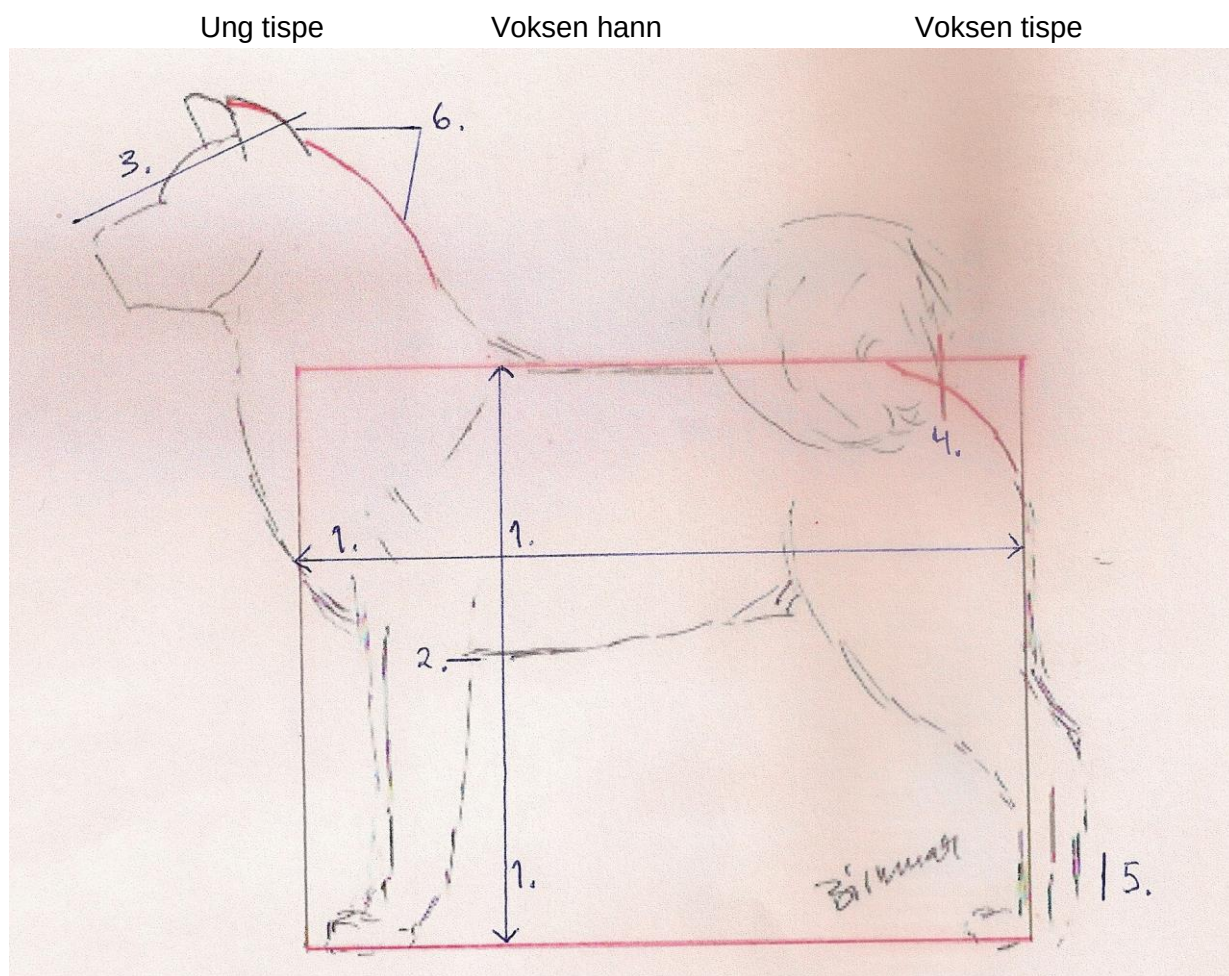
Ørene er stramt stående, små i forhold til hodet. Trekantete, svakt avrundet i spissen, brede ved basen og ikke for lavt ansatt.

Bredt hode i balanse med kroppen. Formet som en stump kile, dyp snute og skallen er fri fra rynker når avslappet.

Øyne er mørk brune, forholdsvis små, ikke fremtredende, nesten trekantede. Stramme og sorte øyelokks render.

Noen eksempler på korrekte hoder:

American Akita – Viktige kropps proporsjoner

1. Mankhøyde: Kroppslengde Hannhunder 9:10, Tisper: 9:11
2. Brystdybden er halve mankhøyden.
3. Lengden fra snutespiss til stopp: stopp til nakkeknøl = 2:3. Stopp godt markert, men ikke for utpreget.
4. Halen er stor og godt behåret. Høyt ansatt og båret over ryggen. Kraftig og stor ved halefestet. Skal rekke til hasen.
5. Lavt ansatte haser. Verken inn- eller utover dreide.
6. En uttalt nakke bue går harmonisk over i skallen. Sett fra siden peker ørene forover over øyne i nakkens linje.

Beskrivelse av kortsiktig og langsiktige mål

Å vedlikeholde den høye standarden vi har i Skandinavia . Selv om kvaliteten i Norge generelt sett er bra er det fortsatt mange ting å ta tak i. Det er derfor et kortsiktig og langsiktig mål å bevisstgjøre oppdretter og orientere de om rasens ”svakheter”.

Prioritering og strategi for å nå målene

Klubben må informere og utdanne nye oppdrettere. Starte med oppdrettermøter (første 2015)
Tydelige krav til oppdrettere om å møte på Oppdrettsmøter. Orienterer/sette fokus på oppdrettere i viktigheten av hvorfor det arrangeres eksteriørutstillinger.

Oppsummering

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Vi ønsker å beholde den høye standarden, avle frem funksjonelt friske hunder med et godt temperament. Det er viktig å bevare rasetypiske detaljer ifølge American Akita sin rase standard. Det er ikke ønskelig å sette for strenge avlskrav til rasen, da det er viktig å få økt genbasen på rasen generelt.

RAS ønsker å legge sin lit til at oppdrettere samler bred nok kunnskap Om rasen og ulike linjer. Dette gjøres best ved RAS sine oppdretter seminarer / oppsøke rasespesialer og større utstillinger.

Plan for videre arbeid i klubben

Gjøre RAS kjent for medlemmer og oppdrettere. Motivere til samarbeid over landegrensene
Raserådet vil starte jevnlige oppdretter seminarer fra og med 2015.
Det vil bli lagt opp til ulike temaer hvert år, med fokus på helse og rasetypiske detaljer.

Jobbe for å opprettholde en rasespesial som trekker mye hunder, slik man får se resultater av avlsarbeidet.

Sammen kan vi derfra ha en frisk funksjonell American Akita til nytte og glede!!

Kilder:

Statistikker er hentet fra Nkk (dogweb)

Bilde på første siden og side 15 er av AMCH Crown Royals Get Off My Cloud.

Teksten «Rasens historie, bakgrunn og utvikling» side 4-7 er tatt ur utgivelsen «American Akita av Friedrich Birkmar"